

* ג'ג'ה' * סימן קריאה למנהת שבת ושני וחמשי
 כו א זהיה בידתבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתנו לך נחלה וירשתה
 ישבת בה: ויהי ארץ תיעול לארעה. כי אלה. יהיב לך אחסנא, ותירתה ותפיב בה:
 ב וילקחת מראשית כל פרי הארץ אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתנו לך ישמת בטנה וחלכת אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ותשבי. מריש כל אבא הארץ. הצעיל מארעך. כי אלה. יהיב לך ותשבי
 בסלא. ותתקד לארטרא. היתרעי כי אלה. לאשרה שבינתי תפנו: ובאת אל-הכון אשר
 יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדרתי היום ליהוה אלהיך בידאת
 אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לחת לנו: ותית לות בהננא. היה ביוםיא
 האנון. ותימר ליה. חוויתי יומא דין קדם כי אלה. ארץ עליית לארעה. דקאים כי לאבהתנו למתן
 לנו: ☆ ד וילקח הכון הטנה מידך והגיחו לפניו מזבח יהוה אלהיך: ויסב
 בהננא. סלא מן ידר. ויתחנינה. קדם מרבחא כי אלה. ה וענית ואמרת לפניו יהוה אלהיך
 ארמי אבד אבי וירד מצרים ויגר שם במצרים מעט ויהי שם לגוי גזרול
 עצום ורב: ותתיב ותימר. קדם כי אלה. לבן ארמיאה בעא לאברהית אבא. ונחת למצרים. ודר
 תפנו בעם זעיר. והוה תפנו. לעם רב תקוף וסגן. וירעו אתנו המצרים ויעגנו ויתנו
 علينا עבדה קשה: ואבאישו לנו. מצראי וענינו. ויהבו עלنا פולחנא קשיא: ☆ ז וגוץ עך
 אל-יהוה אלהיך אבותינו וישמע יהוה את-קלנו וירא את-ענינו ואת-עמלנו
 ואת-לחצנו וצלינו. קדם כי אלה דאבהתנו. וקבע כי צלותנו. גלי קרדמה עמלנו. ולאותנו
 ורוחקנו; ח ויזאנו יהוה ממצרים ביד חזקה וברעם נטויה ובمرا גדל
 ובאותות ובמפתים: ואפקנא כי מצרים. ביד תקיפה וברעם מרים. ובחזונא רבא. ובאותין
 ובמופתין: ט ויבאנו אל-המקום הזה ויתן לנו את-הארץ הזאת ארץ זבת חלב
 ודקש: ואיתינא לארטרא הדין. יהיב לנו ית ארעה הדא. ארע. עבדא חלב ורבש;
 ועתה הנה הבאת את-ראשית פרי הארץ אשר ננתנה ליה יהוה אלהיך: כי
 והנחתו לפניו יהוה אלהיך והשתחוית לפניו יהוה אלהיך: וכן הוא איתתי ית
 ריש אבא הארץ. דיבבת לי כי. ויתחנינה. קדם כי אלה. ותסגור. קדם כי אלה. יא ישמחת
 בכל-הטוב אשר נתזלה יהוה אלהיך ולביתך אתה והלו ויהג אשר
 בקרבך: ותחדי בכל טבטה. דיבב לך. כי אלה ולאנש ביתך. את ולזאה. וגירא דביבה; ס *

ב' בסת"י (שני) יב כי תכלה לעריך את־בל־מעשר תבואהך בשנה השלישת שנת המעשר נחתה לילוי לאגר ליתום ולאלמנה ואבלו בשעריך ושבועו ארץ תשיציו. לעשרה. ית בל מעשר עללטר. בשתה תליתא שנות מעשרא. ותתין לילזאה. לגירא ליתמא ולארמלטה. ויכלון בקרון ושבועון ג' ואמרתך לפני יהוה אליה בערתי הקדש מז־הבית וגם נתתינו לילוי לאגר ליתום ולאלמנה בבל־מצותך אשר צויתני לא־ערתך מממצותיך ולא שבחתך ותימר. קדרם יי אלה פליתי קודש מעשרא מן ביתא. ואף יhabתיה לילזאה ולגירא ליתמא ולארמלטה. בכל תפkidתך דפקידתני לא ערתי מפקודך ולא אתנשתיכי יד לא־אלתיך באני ממנו ולא־ערתיך ממנו בטמא ולא־נתתיכי ממנו למת שמעתך בקול יהוה אליה עשית בכל אשר צויתני לא אלית באבלי מניה. ולא חלפית מניה במסaab. ולא יhabת מניה למת. קבילה. למירא דיי אלה. עבדתך בכל דפקידתני טו השקיפה ממעון קדשך מז־השמות וברך את־עמד' את־ישראל ואת האדמה אשר נתתך לנו באשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: אסתבי ממדור קודשך מן שמיא. ובריך ית עמך ית ישראל. וית ארעה. דיבבת לנו. במא דקימתא לאבותתנו. ארען. ערדא חלב ודבש: ס

ג' בסת"י (שלישי) טו היום הזה יהוה אליה מצוק לעשות את־החקים האלה ואת־המשפטים ושמרת ועשית אותם בבל־לבבך ובבל־נפשך: יומא דין סי' דין יי אלה. מפקודך למועד. ית קימאי האlein וית דיניא. ותשר ותעביר יהוזן. בכל לבך ובכל נפשך: יי את־יהוה האמרת היום להיות לך לאלים וללבת ברכיך ולשمر חקיך ומצותיך ומשפטיך ולשמע בקהלך: ית יי חטבת יומא דין. למחוי לך אלה ולמהך באורתן ותקנו קדמזה. ולמטר קומו ופקודזה. ורינויה ולקבלא למיריה; יי ויהוה האמירך היום להיות לך לעם סגלה באשר דבר לך ולשمر בלא־מצותיך: יי חטבת יומא דין. למחוי ליה לעם חביב. במא דמליל לך. ולמטר כל פקודזה. ית ונתתך עלייזן על בל־הגוים אשר עשה לתחלה ולשם וلتפארת ולהיותך עם־קדש לייהוה אליה באשר דברך: ולמתקעלאי. על כל עממי הארץ. לחשבחה ולשות ולבבו. ולמהך עם קדיש. קדרם יי אלה במא דמליל; פ

ד' בסת"י (רביעי) כ' א' ויצו משה זוקני ישראל אל את-העם לאמר שמר את-כל-המצוֹה אשר אנכי מצוה אתכם היום: ופקיד משה וסבי ישרא. ית עמא למייר. טרו ית בל תפkickתא. דאנא, מפקיד יתכון יומא דין; ב' והיה ביום אשר תעברו את-הירדן אל-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ותקמת לך אבני גדרות ושדרת אתם בשיד: ויהי ביוםם התעבורון ית ירдан. לארא. די אהך יהיב לך. ותקים לך אבני רברבנו, ותוסוד יתחונן בסידא; ג' ובתבת עליהם את-כל-דברי התורה הזאת בערך רבעך למען אשר תבא אל-הארץ אשר יהוה אלהיך | נתן לך ארץ זבת חלב ודבר ש באשר דבר יהוה אלהיך אמריך לך: ותכתב עליהם לך ארץ זבת חלב והרא בערך. בריל והתיעול לארא. די אהך יהיב לך. ארע עברא חלב ודבש. פמא דמליל, "אהא דאbatchך לך; ד' והיה בערכם את-הירדן תקימו את-האבני האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בקר עיבל ושדרת אותם בשיד: ויהי בערך ית ירдан. תקימון ית אבניא האליין. דאנא. מפקיד יתכון יומא דין בטורה דעיבל, ותוסוד יתחונן בסידא; ה' ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבני לא-תניר עליהם ברזול: ותبني תמן מדרבחה. קדם י' אהך. מרבח אבני, לא תרים עליהון ברזול; ו' אבני שלמות תבנה את-מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: אבן שלמן תנבי. ית מדרבחה די אהך. ותסיק עלווי עלווי; קדם י' אהך; ז' זבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: ותנוס נכסת קודשין ומיכול תמן. ותחפי, קדם י' אהך; ח' ובתבת על-האבניים את-כל-דברי התורה הזאת באאר הייטב: ותכתב על אבניא. ית בל פtagמי. אוריתא הרא פריש יאות; ס' יומא דין;

ה' בסת"י ט' וידבר משה והכהנים הלוים אל-כל-ישראל לאמור "הסקת ושמע ישראל היום זהה נהית לעם ליהוה אלהיך: ומיל משה וכהנא לייא. עם כל ישראל למיר. אצית ושמע ישראל. יומא הדין חייתא לעם. קדם י' אהך; י' ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את-מצוותיו (ער' מצותיו) ואת-חקי אשר אנכי מצוך היום: ותקביל. למימרא די אהך. ותעבד ית פקדותיו וית קמוהו. דאנא מפקיד לך יומא דין; ס'

(חמישי) יא' ויצו משה את-העם ביום ההוא לאמר: ופקיד משה ית עמא, ביום ההוא למייר; יב' אלה יעמדו לבך את-העם על-הך גרים בערכם את-הירדן שמעון ולוי ויהודה זיושבר ויזסף ובניהם אלין. יקומו. לבכאת ית עמא על טורה הגראיין. בערך ית ירдан. שמעון ולוי ויהודה, זיושבר ויזסף ובניהם, יג' ולאלה יעמדו על-הקללה בחר עיבל ראובן גד ואשר זבולון הוא ונפתלי; ואלין יקומו על לוטיא בטורה דעיבל. ראובן גד ואשר זבולון הוא ונפתלי; יד' ועננו הלוים ואמרו אל-כל-איש ישראל קול רם: ויתבין לייא. וימרנו, לכל אנש ישראל קל רם; ס'

טו אָרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה פְּסָל וּמִסְכָּה תֹּעֲבָת יְהוָה מְעֻשָּׂה יְהִי חֶרֶשׁ וְשָׁם בְּשַׁתְּרַי וְעַנוּ בְּלַ-הָעַם וְאָמְרוּ אָמְנוֹן לִט גּוֹבָרָה דִּינְעַבֵּד צִילָם וּמִתְבָּא מַרְחָק גָּרָם יְיָ עֹבֶד יְהִי אָמְנָה וַיְשִׁי בְּסַתְּרָא וַיְתִיבֹּן בְּלַעֲמָה וַיְמִרְזֹן אָמְנוֹן ס ט אָרוֹר מַקְלָה אָבִיו וְאָמוֹן וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט הַיקְלִי אֲבוֹהִי וְאַמִּיהִי וַיְיִמְרֶר בְּלַעֲמָה אָמְנוֹן ס יְאָרוֹר מַסְגִּיג גְּבוּל רְעָהּ וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט דִּינְגִּי תְּחוֹמָא דְּחַבְרִיהִי וַיְיִמְרֶר בְּלַעֲמָה אָמְנוֹן ס יְאָרוֹר מַשְׁגָּה עֹזֶר בְּדַרְךָ וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט דִּינְעַרְחָא בְּעִירָא וַיְיִמְרֶר בְּלַעֲמָה אָמְנוֹן ס יְאָרוֹר מַטְהָה מַשְׁפֵּט אֲרִיתָם וְאַלְמָנָה וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט הַיצְלִי דִּין גִּיּוֹר יִתְמַס וְאַרְמְלָא וַיְיִמְרֶר בְּלַעֲמָה אָמְנוֹן כ אָרוֹר שְׁכָב עַס-אָשָׁת אָבִיו כִּי גָּלוּה בְּנֶף אָבִיו וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט דִּינְשְׁפּוּבָע עַם אֶתֶּת אֲבוֹהִי אֲרִי גָּלִי בְּנֶפֶא דְּאֲבוֹהִי וַיְיִמְרֶר בְּלַעֲמָה אָמְנוֹן ס כָּא אָרוֹר שְׁכָב עַס-כְּלִי-בְּהַמָּה וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט דִּינְשְׁפּוּבָע עַם אֶתֶּת אֲבָהָיו אֲזָּבָת אָבָהָיו או בְּת-אָמָנוֹן וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט דִּינְשְׁפּוּבָע עַם אֶתֶּת אֲבָהָיו או בְּת-אָמָנוֹן וַיְיִמְרֶר בְּלַעֲמָה אָמְנוֹן ס כָּג אָרוֹר שְׁכָב עַס-חַתְנָתָו וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט דִּינְשְׁפּוּבָע עַם חַמְתִּיהִי וַיְיִמְרֶר בְּלַעֲמָה אָמְנוֹן ס כָּד אָרוֹר מַפְהָה רְעָהּ בְּסַתְּרָא וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט דִּינְחַמְתִּיהִי וַיְיִמְרֶר בְּלַעֲמָה אָמְנוֹן ס כָּה אָרוֹר לְקָח שְׁחָד לְהַכּוֹת נְפָשׁ דָּם נְקָדִי וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט דִּינְקִבְּלָל שׂוֹחְדָא לְמַקְטֵל נְפָשׁ דָּם זְפָא וַיְיִמְרֶר בְּלַעֲמָה אָמְנוֹן ס כָּו אָרוֹר אָשֶׁר לְאַיִקְמָס אַת-דָּבְרִי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת לְעַשּׂות אָוֹתָם וְאָמַר בְּלַ-הָעַם אָמְנוֹן לִט דָּלָא יַקְמֵם יִתְפְּגִמֵּי אָוֹרִיתָא הַדָּא לְמַעְבָּד יִתְהַזּוֹן וַיְיִמְרֶר בְּלַעֲמָה אָמְנוֹן פ כָּח א וְהִיה אַס-שְׁמֹוע תְּשִׁמְעָ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהִיךְ לְשִׁמְרָה לְעַשּׂות אַת-כְּלָמְצֹותִיו אֲשֶׁר אַנְכִי מִצּוֹה הַיּוֹם וְגַתְנָה יְהוָה אֱלֹהִיךְ עַלְיוֹן עַל בְּלַגּוּי הָאָרֶץ וַיְהִי אִם קַבְלָא תְּקִבְּלָל לְמִימְרָא דִּי אַהֲרָן לְמַטְרָר לְמַעְבָּד יִת בְּלַפְּקוֹדוֹהִי דָּאָנָא מִפְקִיד לְך יָמָא דִּין וַיְתַנְגֵּן יְאַהֲד עַלְיוֹן עַל בְּלַעֲמָיִר אָרָא בְּלַעֲמָד וְבָאוּ עַלְיִד בְּלַ-הַבְּרִכּוֹת הָאֱלֹהִים וְהַשִּׁיגָּד כִּי תְּשִׁמְעָ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהִיךְ וַיִּתְיַזֵּן עַל בְּרִכְתָּא הָאָלֵין וַיְדַבְּקָוֹנֶד אֲרִי תְּקִבְּלָל לְמִימְרָא דִּי אַהֲרָן בְּרִוך אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשַׁדְּהָה בְּרִיךְ אַתָּה בְּקָרְתָּא וּבְרִיךְ אַתָּה בְּחַקְלָא דְּבָרוּךְ פְּרִידְבְּטָנָה וּפְרִי אַדְמָתָה וּפְרִי בְּהַמְּתָה שְׁגָר אַלְפִּיךְ וּעַשְׁתְּרוֹת צָאנָה בְּרִיךְ וְלְדָא הַמְּעֵד וְאָבָא הַאֲרָעָד וְלְדָא דְּבָעֵיר בְּקָרְיִת וְעַדְרִי עַנְהָה הַבְּרוּךְ טְנָאָה וּמַשְׁאָרְתָּה בְּרִיךְ סְלָד וְאַצְוֹתָה וּבְרוּךְ אַתָּה בְּבָאָד וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצָאתָה בְּרִיךְ אַתָּה בְּמַעְלָד וּבְרִיךְ אַתָּה בְּמַפְקָה (ששי) ז יִתְן יְהוָה אַת-אִיבִּיךְ הַקְּמִים עַלְיִד נְגָפִים לְפָנֵיךְ בְּדַרְךָ אַחֲד יְצָאוּ אֱלֹיְיךְ וּבְשַׁבָּעָה דְּרֶכִים יְנוּסָו לְפָנֵיכְה יִתְיַזֵּן יְיָ יִת בְּעַלְיִד בְּבָבָר דְּקָמִין עַל תְּבִירִין גְּדָמָר בְּאֹרְחָא חֶרָא יְפָקֹן לְתָדָה וּבְשַׁבָּע אֹרְחָן יְעַרְקֹן מִן גְּרָמָה ח יָצָו יְהוָה אַתָּה אַתָּה אַתָּה הַבְּרִכָּה בְּאָסְמִיך וּבְכָל מִשְׁלָח יְהִי וּבְרִכָּה בְּאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהִיךְ נָתָן לְךָ יְפָקֹיד יְלִד יִת בְּרִכָּן בְּאֹזֶרֶךְ וּבְכָל אֹשֶׁתוֹ יְהִי וּבְרִכָּנֶךְ בְּאָרְעָא דִּי אַהֲד יִהְיֶה לְךָ

ט יקימך יהוה לו לעם קדוש באשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אללהיך וחלכת בדרכיו: יקימך כי קדמוהי לעם קדיש. כמו דקיים לך. ארי תשר. ית פקדיא כי אלהך ותקדך באורךו ותקנו קדמוהי. וראו בל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליו ויראו מפקה: ויחוץ כל עמי ארעה. ארי. שמא כי ATKRI עלה, וידחלון מנה: يا וחותך יהוה לטובה בפרי בטנה ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לחת לך: וויתרpend כי לטבה. בלבדה דעתך.

ובולדא הבעירך ובאבא הארץ. דקיים כי לאבהתך לממן לך:

ו בסתי יב יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים מתחת מטר הארץ בעתו ולברך את כל מעשה ידה וחלוית גוים רבים ואתה לא תלוחה: יפתח כי לך. ית אוצרה טבא ית שמיא. לממן מטר הארץ בעדינה. ולברכა. ית כל עובדי ידה. ותזינך לעממין סגיאין. ואת לא תזינך: יג וגנתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה בית שמע אל-מצות | יהוה אללהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות: ותגנך כי תkip ולא חלש. ותהי ברם לעילא. ולא תהיה לתחטא. ארי תקupil. לפקדיא כי אלהך. דאנא מפקיד לך. יומא דין למטר ולמעבה: יד ולא תסור מבל-הדברים אשר אנכי מצוחה אתם היום ימין ושמואל ללבת אחורי אללים אחרים לעבדם: ולא תסוטן. מבל פתגמי דאנא מפקיד יתכוון. יומא דין לימיינא ולשםלא. למלה. בתר טעות עממי למלחהוז: פ ט יהיה אם לא תשמע בקול יהוה אללהיך לשמר לעשות את-בל-מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עלייך בל-הקללות האלה והשיגוה: ויהי. אם לא תקupil למימרא כי אלהך. למטר למעד ית בל פקדוחה וקומו. דאנא מפקיד לך יומא דין. ויתו עלה. בל לוטיא האליין וידבקינה: ט ארוור אתה בעיר וארוור אתה בשדה: ליט את בקרתא. וליט את בחקלא: י ארוור טנאך ומשארתך: ליט סלך ואציתך: יח ארוור פרי בטנה ופרי אדמתך שגר אלפיך ועתרת צאנך: ליט ולדא דעתך ואבא הארץ. בקרי תוך ודרי ענה: יט ארוור אתה בבאה וארוור אתה בצעתך: ליט את במיעלה. וליט את במפקה: כ ישלה יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל-משלח ידה אשר תעשה עד השמך יעד-אבדך מהר מפני רע מעלייך אשר עזבתני: ישלה יי בך. ית מאירתא ית שגשיה וית מזופיתא. בכל אושנותך ייך דתעביד. עד דתשתיizi ועד התיביד בפרי. מן קדם. בישות עיבך דשבקתה חולתי. כא ידבק יהוה בך את-הדבר עד בלתו אתך מעלה האדמה אשר אתה בא-שםה לרשתה: ידבקיך כי בך ית מותא. עד דישיני ייך. מעל הארץ. זאת עלייל לתמן למירתה: כב יבקה יהוה בשחפת ובקחת ובדלקת ובחחרח' ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: ימחינך כי. בשחפתה ובקחתה ובדליך. ובחחרח' ובחרב. ובשדפון ובירקונא. וירדפוך עד

כג וְהִי שָׁמֵיד אֲשֶׁר עַל־רָאשָׁךְ נִחְשָׂת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּחְתַּיק בָּרוֹזֶל: וַיהוּן שְׁמִיאָה. דַּעֲלֹוי רִישָׁר חַסְינִין בְּנָחָשָׁא מְלָאָחָתָא מְטָרָא, וְאָרְעָא דְתַחְוֹתָךְ תִּקְפָּא בְּבָרְזִילָא מְלָמָעָד פִּירִין: כְּדֹ יְהֹוָה יְהֹוָה אַת־מִטְרָא אֶרְצָךְ אֶבְקָא וְעַפְרָמְזָה שְׁמִים יְרָד עַלְיָךְ עַד הַשְּׁמַדָּה: יְתַין יְיָ. יְתַן מִטְרָא אֶרְעָא וְעַפְרָא. מַן שְׁמִיאָ יְיָהוּת עַלְךְ, עַד דְתַשְׁתִּיצְיָה, כְּה יְתַגֵּד יְהֹוָה נֶגֶף לְפָנֵי אִיבְּיךָ בְּדָרְךְ אֶחָד תִּצְא אֶלְיוֹ וּבְשְׁבָעָה דָּרְכִים תְּנוּס לְפָנָיו וְהִיְתָ לְזֹעֲזָה לְכָל מְמָלָכּוֹת הָאָרֶץ: יְתַגֵּד יְיָ תִּבְרָא קָדוֹם שְׁנָאָר. בְּאוֹרְחָא תִּרְאָא תִּפְוֹק לְוֹתִיהָ. וּבְשְׁבָע אָוֹרְחָן תִּעְרֹוק מִן גְּדוּמָהִי. וְתַהְיָ לְזַעַעַע, לְכָל מְלָכּוֹת אָרְעָא; כְּה יִהְיָתָה נְגַלְתָּה לְמַאֲכָל לְכָל־עֹורֶף הַשְּׁמִים וְלִבְהָמָת הָאָרֶץ וְאֵין מְחַרְיךָ: וְתַהְיָ נְגַלְתָּר מְשֻׁגָּרָא לְמִיכָּל. לְכָל עֹופָא דְשְׁמִיאָ וְלִבְעִירָא דְאָרְעָא, וְלִיתְ דְמִגְיָה; כְּה יִכְבָּה יְהֹוָה בְּשָׁחַיִן מְצָרִים וּבְעַפְלִים (קָרִי וּבְטַחְרִים) וּבְגָרָב וּבְחָרָס אֲשֶׁר לְאַתּוּכָל לְהַרְפָּא: יְמַחְינָד יְיָ. בְּשָׁחָנָא דְמִצְרָאִי וּבְתוֹחוֹרִין. וּבְגָרָבָא וּבְחָרָס יְבִישָׁ. דְלָא תִּפְול לְאַתְסָהָה; כְּה יִכְבָּה יְהֹוָה בְּשָׁגָעָן וּבְעִירָן וּבְתִמְהָזָן לְבָבָה: יְמַחְינָד יְיָ. בְּטַפְשׁוֹתָא וּבְסְמוֹתָא וּבְשֻׁעָםָותָא לְבָבָא; כְּה יִהְיָת מִמְשָׁש בְּאֶחָרִים כְּאֲשֶׁר יִמְשָׁש הַעִיר בְּאֶפְלָה וְלֹא תִּצְלִיחָ אַת־דְּרַכְיךָ וְהִיְתָ אַתְּ עֲשָׂוק וְגַזְוֵל בְּלַ-הִימִּים וְאֵין מוֹשִׁיעָ: וְתַהְיָ מִמְשִׁיש בְּטִיחָרָא. בְּמָא דִמְשִׁיש עִירָא בְּקַבְלָא. וְלֹא תִּצְלִיחָ יְהָדָה אַתְּ אַתְּ עֲשָׂוק וְאַנְסָס, בְּלַ-יּוֹמָא וְלִיתְ דְּפִירִיק; לֹא אָשָׁה תְּאֵרֶשׂ וְאֵישׁ אַחֲרָיָה (קָרִי יְשִׁבְבָּה) בֵּית תְּבִנָה וּלְאַתּוּבָ בְּזָה בְּרָם תְּטַע וְלֹא תִּחְלְלָנוּ: אַתְּתָא תִּירְוָס. וְגָרָב אַחֲרָן יְשִׁבְבָּה. בֵּיתָא תְּבִנָה וּלְאַתּוּבָ בְּיהָה בְּרָם תִּצְבָּה וְלֹא תִּחְלְלָנוּ; לֹא שָׂוָרֶד טְבוּחָ לְעַיְנִיךָ וְלֹא תִּאֲכַל מִמְּנָה חַמְרָד גַּזְוֵל מְלָפְנִיךָ וְלֹא יִשְׁוּב לְדֹ צָאנְד נִתְגָּנוֹת לְאִיבְּיךָ וְאֵין לְדֹ מִזְשִׁיעָ: תָּוֹרֶךְ יְהָיָ נְכִיס לְעַינָךְ. וְלֹא תִּכְלִיל מְנִיהָ. חַמְרָד יְהָיָ אַנְסָס מִן גְּדוּמָה. וְלֹא יַתְוִבָּלְךָ. עַגְדָּר מִסְרָן לְבָעֵל דְּבָבָר, וְלִיתְ לְדֹ פְּרִיקָה; לֹב בְּגִינִיךָ וּבְנְתִינִיךָ נִתְגָּנוֹת לְעַם אַחֲרָיָה וְעַיְנִיךָ רָאֹות וּכְלוֹת אֶלְיָהָם בְּלַ-הִיּוֹם וְאֵין לְאַל יְדָה: בְּנֵד וּבְנֵתָךְ. מִסְרָן לְעַם אַחֲרָן וְעַינְךָ חַזְוָן. וַיְסֻופָן בְּגַלְחוֹן כֶּל יוֹמָא, וְלִיתְ חִילָא בִּידָה; לֹג פְּרִי אַדְמָתָה וּבְלַ-יְגִיעָד יִאֲכַל עַם אֲשֶׁר לְאַ-יְדָעָת וְהִיְתָ רָק עֲשֵׂיק וּדְרוֹצִוֵּץ בְּלַ-הִימִּים: אָבָא דְאָרְעָן וּבָל לְיִאָוָתָךְ. יְכוֹל עַם הַלָּא יְדָעָתָךְ. בְּרָם עֲשֵׂיק וּדְרוּעֵע בְּלַ-יּוֹמָא; לֹד וְהִיְתָ מִשְׁגָּעָ מִפְרָאָה עַיְנִיךָ אֲשֶׁר תְּרָאָה: וְתַהְיָ מִשְׁתְּטִי מְחִיזָה עַינְךָ דְתַהְיָ חַזְוָן, לֹה יִכְבָּה יְהֹוָה בְּשָׁחַיִן רָע עַל־הַבְּרָבִים וּעַל־הַשְּׁלִיקִים אֲשֶׁר לְאַתּוּבָל לְהַרְפָּא מִבְּרָא מִבְּרָא רָגְלָךְ וְעַד קְדָקָדָה: יְמַחְינָד יְיָ בְּשָׁחָנָא בִּישָׁא. עַל רַכְובִין וּעַל שָׁקוֹן. דְלָא תִּפְול לְאַתְסָה, מִפְרָסָת רַגְלָךְ וְעַד מוֹחָרָה; לו יְוָלָךְ יְהֹוָה אַתְּךָ וְאַתּוּמָלָךְ אֲשֶׁר תִּקְים עַלְיָךְ אֶל־גָּוֹי אֲשֶׁר לְאַ-יְדָעָת אַתָּה וְאַבְתָּא יְעַבְּדָת שֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים עַז וְאַבְזָן: גַּלְיָ יְיָ יְתָר. וַיַּתְּמַלֵּךְ הַתְּקִים עַלְךְ. פְּלַחִי טָעוֹתָא אַעֲא וְאַבְנָא; לו וְהִיְתָ לְשָׁמָה לְמַשְׁלָל וּלְשִׁגְנִיהָ בְּכָל הָעָמִים אֲשֶׁר־יְנַהֲגָה יְהֹוָה שְׁמָה: וְתַהְיָ לְצָדָג. לְמַתָּל וּלְשֹׁועַ. בְּכָל עַמְמִיאָ, הַדִּבְרָפָד יְיָ לְתַמְנוֹן, לֹחֶרֶב רַב הַזְּכִירָה וּמִעַט תָּאָסָרָה קַי יְחִסְלָפָנוּ הַאֲרָבָה: בְּרַזְעָ סָגִי תִּפְיק (לְ)חַקְלָא. זְעִיר תְּבִנּוּשׁ, אֲרִי יְחִסְלָגִיהָ גּוֹבָא;

טל בְּרִמִּים תְּפֻעָה וְעֲבֹדָה וַיַּיְזֵן לְאֶתְשָׁתָה וְלֹא תָּאָגֵר בַּי תְּאַכְּלֵנוּ הַתְּלַעַתָּה: פְּרִמִּין תְּצֹוב וְתְפִלָּתָה. וְחַמֵּר לֹא תְשִׁti וְלֹא תְכַנֵּשׁ. אֲרִי תְּכִלְנִיהָ תְּוֹלְעָתָא; מִזִּיתִים יְהִיוּ לְהַ
בְּכָל-גְּבוּלָךְ וְשָׁמַן לֹא תְסַסֵּךְ בַּי יְשַׁלְּזִיתָה: זִיתִים יְהִיוּ לְהַ
תְּסִיסָךְ. אֲרִי יְתַרְנוּ זִיתָה: מֵאַבְנִים וּבְנִוָּתָה תְּזָלִיד וְלֹא יְהִי לְהַ
וּבְנָן תְּלִיד. וְלֹא יְהִזְזֵן לְהַדָּר. אֲרִי יְהִזְזֵן בְּשָׁבִיא: מֵבְנִים
בְּלֹא אַיִלָּנָר וְאַבְאָ דָאַרְעָךְ. יְחַסְּגַנְיָה סְקָאָה: מֵגַּהֲגָר אֲשֶׁר בְּקָרְבָּךְ יְעַלְּהָ עַלְּיָה מְעַלָּה
מְעַלָּה וְאַתָּה תְּרַד מַטָּה מַטָּה: תְּוֹתֵב עַרְלָה הַבִּינָה. יְהִי סְלִיק עַל מַנְךָ לְעַלְלָא וְאַתָּה
תְּהִי נְחִית לְתַחְתָּא לְתַחְתָּא; מַד הָוָא יְלוֹד וְאַתָּה לֹא תְלַוְּנוּ הָוָא יְהִי לְרָאשׁ וְאַתָּה
תְּהִי לְזָנוֹב: הָוָא יְזָפֵךְ. וְאַתָּה לֹא תְזַפֵּנָה. הָוָא יְהִי תְּקִירָךְ וְאַתָּה תְּלִשָּׁן: מֵה וּבְאוֹ עַלְיָךְ
בְּכָל-הַקְּלָלוֹת הָאֱלָה וְרַדְפּוֹךְ וְהַשִּׁיגּוֹךְ עַד הַשְּׁמַדָּךְ בְּיַדְלָא שְׁמַעַת בְּקוֹל
יְהָוָה אֱלֹהִיךְ לְשִׁמְרָה מִצּוֹתִיו וְחַקְתִּיו אֲשֶׁר צָוָה: וַיִּתְוֹעֵד בְּלָל לְוֹטִיא הָאֱלָין
וְרַדְפּוֹנְדָה וְיַדְבְּקֹוֹנָה. עַד דְּתַשְׁתִּיצִי. אֲרִי לֹא קְפִילָתָא. לְמִימְרָא דֵי אַהֲרֹן. לְמַטָּר. פְּקוֹדוֹהָי וְקִמוֹהָי
הַפְּקִדרָה: מַוְּזָּהָי בְּהַדָּר לְאַזְמָנָה וּלְמַמְפָתָה וּבְזָרָעָה עַד-עוֹלָם: וַיְהִזְזֵן בְּהַדָּר לְאַתָּה וּלְמַמְפָתָה וּבְבִנְךָ
עַד עַלְמָא: מַזְמָה תְּחַת אֲשֶׁר לְאַעֲבֹדָתָךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהִיךְ בְּשִׁמְחָה וּבְטוּבָה לְבַב
מְרַב בְּלָה: חַלְפָה. דְלָא פְּלַחְתָּא קָדָם יְהִי אַהֲרֹן. בְּחַדְרָא וּבְשִׁפְרוֹתָא לְבָא. מִסְגֵּי כּוֹלָא; מַח וְעֲבֹדָתָךְ
אַתָּה אַיְבָּיךְ אֲשֶׁר יְשַׁלְּחָנוּ יְהָוָה בְּהַדָּר בְּרַעַב וּבְצָמָא וּבְעִירָם וּבְחַסְרָה כָּל וְגַתְנוֹ
עַל בְּרַזְלָה עַל-צֹוָּאָרָה עַד הַשְּׁמִידָו אַתָּה: וְתַפְלָח יִת בְּעַלְיָה דְבָבָה. דִּיגְרָעָן (סְאָ דִּיגְרָעָן) יְהִי
בְּהַדָּר. בְּכֶפְנָא וּבְעַזְהָוָתָא. וּבְעַרְטְּלִיוֹתָא וּבְחַשְׁרִירָותָא פּוֹלָא. וַיְהִי. נִיר דְּבַרְזָל עַל צָוֹרָךְ. עַד דִּישְׁצִי יְהִי
מַט יְשָׁא יְהָוָה עַלְיָיךְ גַּוִּי מְרַחְקָה מִקְצָה הָאָרֶץ בְּאַשְׁר יְדָא הַפְּנִיר גַּוִּי אֲשֶׁר
לְאַתָּה שְׁמַע לְשָׁנוֹ: יִתְיַיְּהָ יְלָדָךְ עַמְּדָה עַמְּדָה יְלָדָךְ עַמְּדָה. עַמְּמָא, דְלָא
תְּשִׁמְעַ לִשְׁנָה; גַּוִּי עַז פְּנִים אֲשֶׁר לְאַיְשָׁא פְּנִים לְזָנוֹן וּנְנַעַר לֹא יְחִזֵּן: עַם תְּקִיר
אָפִין. דְלָא נְסִיב אֲפִי סְבָא. וּעַל יְנָקָא לֹא מְרַחִים; נָא וְאַכְלָ פָּרִי בְּהַמְּתָה וּפְרִי-אַדְמָתָה
עַד הַשְּׁמַדָּה אֲשֶׁר לְאַיְשָׁאֵר לְהַדָּגָן תִּרְוֹשׁ וַיַּצְהֵר שָׁגָר אַלְפִּיךְ וּעַשְׁתָּרָת
צָאנָה עַד הַאֲבִידָו אַתָּה: וַיְכֹל. וְלֹא דְבַעַירָךְ וְאַבָּא דָאַרְעָךְ עַד דְּתַשְׁתִּיצִי. דְלָא יְשָׁאֵר לְהַדָּגָן.
עַבְוֹרָא חַמְרָא וּמְשָׁחָא. בְּקָרִי תְּזָרָךְ וְעַדְרִי עַנְדָךְ. עַד דִּיּוֹבִיד יְתָהָרָה נְבִי הַצְּאָרָה לְהַצְּאָרָה
עַד רְדָת חַמְתִּיךְ הַגְּבָהָת וְהַבָּצָרָת אֲשֶׁר אַתָּה בְּטַח בְּהַז בְּכָל-אָרָצָה וְהַצְּאָרָה
לְהַדָּגָן בְּכָל-שְׁעָרִיךְ *בְּכָל-אָרָצָה אֲשֶׁר נְתָנוּ יְהָוָה אֱלֹהִיךְ לְהַדָּגָן: וַיַּעֲקֵד לְהַדָּגָן קְרוּד.
עַד דִּיבְבִּשׁ שְׂוֹרָךְ רַמְּמָא וּכְרִיבְיכָא. דְּאַתָּה רַחִיזָן (סְאָ רַחִיזָן) לְאַשְׁתִּיזָבָא בְּהַז בְּכָל אָרָעָךְ. וַיַּעֲקֵד לְהַדָּגָן
בְּכָל אָרָעָךְ. דִּיְהָבָה. יְהִי לְהַדָּגָן נְגַדְלָתָה בְּרִידְבְּטִינָה בְּשָׁר בְּנִיךְ וּבְנִתְיָךְ אֲשֶׁר
נְתָזְלָה יְהָוָה אֱלֹהִיךְ בְּמַצּוֹר וּבְמַצּוֹק אֲשֶׁר-יְצִיק לְהַדָּגָן אַיְבָה: וַתְּכַל וְלֹא דְמַעַד.
בְּשָׁר בְּנִיךְ וּבְנִתְיָךְ. דִּיְהָבָה לְהַדָּגָן יְהִי אַהֲרֹן. בְּצִירָא וּבְעַקְתָּא. דִּיעַקְעַק לְהַדָּגָן שְׁנָאָה: נְדַהְיָשׁ הַרְבָּה
וְהַעֲנָג מְאֹד תְּרַע עַיְנָה בְּאַחִיו וּבְאַשְׁתָּחָרָה חִיקָוּ וּבְיִתְרָ בְּנִיו אֲשֶׁר יוֹתִיר: גּוּבָרָא
הַרְפִּיךְ בְּהַדָּגָן. וּדְמַפְנֵק לְחַדָּא. תְּבָאש עִינִיה בְּאַחֲרָי וּבְאַתָּת קִימִיה. וּבְשָׁאָר בְּנָהָי דִּישְׁאָר:

נה מהתה לאות אחד מהם מבשר בינוי אשר יאלל מבל השריר-לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בבל-שעריך: מלמתן לחדר מנוון מבשר בנווי דיכול. מודלא אשთאר ליה פולא. בצירה ובקתה. דיעיך לך שנאך בכל קורה: נררבבה בך והענגה אשר לא-גספה ברכ-רגלה הצעג על הארץ מהתענג ומרך תרע עיניה באיש חיקה וביבנה ובקתה: דרביכא בר ודמגנא. דלא נסיאת פרסת רגלה לאחתא על ארעה. ממפנקו ומריבכו. תבаш עינה בגבר קימה וביבה וברטה: נבשליתה היוצאת מבין רגליה וביבניה אשר תלד כי-תאכלם בחסר-כל בסתור במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך: ובעיר בנהא. היפקון מנה. וביבנה הדתילד. ארי תיכלען בחסירות פולא בסתרא. בצירה ובקתה. דיעיך לך שנאך בקרונה: נא מס-לא תשمر לעשות את-בל-דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את-השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: אם לא תטר למעבד. ית כל פתגמי אוריתא הרא. דכתיבין בספרה הידין. למדתל. ית שמא. יקירה וڌילא הדין. ית יי אלה: נס והפלא יהוה את-מקתך ואת מבות זרעך מבות אדלות וגאננות וחליט רעים גאננים: יפריש יי ית מחתך. יית מחת בנך. מחנו רברבנו ומיהימנו. ומכתשין ביישן ומהימנו: ס זה שיב לך את בל-מדונה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בה: ויתיב לך. ית כל מכתשי מצרים. דרחלילתא מן קדרמיהון. וידבקו ברה: סא גם בל-חולין וכל-מבה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עלייך עד השםך: אף בל מרע וככל מחה. הלא בתיבין. בספר אוריתא הרא. יתינו יי עלה. עד דתשתיין שב ונשארתם במתי מעת תחת אשר היהתם בכוכבי השמים לרבות כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: ותשתקרון בעם עיר. חלוף בחויתון. בכוכבי שמיא לסייע. ארי לא קבלתא. לימירא די אלה: סג זה היה באשר-SSH יהוה עלייכם להיטיב אתכם ולחבות אתכם כן ישיש יהוה עלייכם להאכיד אתכם ולהשמיד אתכם ונשחתם מעל האדמה אשר אתה בא-שםה לרשותה: ויה. במא דתהי יי עליובן. לאיטבא לבונן ולאסזאה יתבען. בגין יתהי יי עליובן. לאובדא יתבען ולשיצאה יתבען. ותטלטלו נעל ארעה. זאת עלייל לתפונ למירתה: סד זה הפיך יהוה בכל העמים מקצת הארץ ועד-קצת הארץ ועבדת שם אליהם אחרים אשר לא-ידעת אתה ואבתיך עז ואבן: ויברךך יי בכל עממי. מסיפוי ארעה ועד סייפוי ארעה. ותפלח תפון לעממי פלחי טעותא. דלא ידעתא. את ואבתהך אעה ואבנאה;סה וגבאים הדם לא תרגיע ולא-יזהיה מנוח לב-רגליך ונתן יהוה לך שם לב ראו ובכליו עינים ודאבען נפש: ובעממי האנון לא תנחת. ולא יהיו מנה לפerset רגלי. ויתין יי לך תפון לב החול. ווחשכות עניין ומפתח נפש: ט זה חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמיין בחדיה: ויהו חידך. תלן לך מקביל. ותהי תוה בליליא וביממא. ולא תהימין בחדיה:

טו בפרק תאמר מידייתן ערָב ובערָב תאמר מידייתן בקר מפחד לברך אשר תבחד ומפרקאה ענייך אשר תראה: בצפרא תימר מן יתין רמשא. וברמישא תימר מן יתין צפרא. מותחת לבך דתמי טעה, ומתחו עינך דתמי חוויה טה ושהשיך יהוה מצרים באניות בחרך אשר אמרתי לך לא-תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשבחות אין קג'ה: ויתיבגר כי למצרים בספינן. באורחא דאמריתך לא תוסיף עוד למছה. ותזדבנון תפון לבعلي רביבון לעבדין ולא מהן ולית דקנוי ס ט אללה דברי הברית אשר-זו יהוה אתה-משה לברת אתה-בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר-ברת אתם בחרב: אלין פתגמי קימה דפקיד כי ית משה. למג'ר. עם בני ישראל בארעה דמוֹאַב. בר מקימתו. גדור עמהון

בchorben פ

ו' בסתיי (שביעי) כת' א ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אליהם אתם ראייתם את כל-אשר עשה יהוה לענייכם בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: וקרא משה. לכל ישראל ואמר להונ. אתון חייתון. ית כל דעבך כי לענייניכן בארעה המצרים לפרעה ולכל עבדזה ולכל ארעה; ב המוסות הגדלתה אשר ראו ענייך האתת והפתטים הגדלים ההם: נסין רברבן. החוצה עינך. אתה ומופתיא. רברביא האנוו; ג' ולא-נתן יהוה לכם לב לדעת ועניים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ולא יhab כי לבון לבא למדוע. ועיגון למחיי ואודני למשמע. עד יומא קדיז' ד' ואולדתכם ארבעים שנה במדבר לא-בלו שלמותיכם מעלייכם ונעלך לא-בלתתך מעל רגליך: ודברית יתבון. ארבעין שני במדבר. לא בלית בסותכון מגכו: ונסך לא עדו מעל רגליך: ה לחים לא אכלתם ויין ושבר לא שתיתם למן תדרעו. כי אני יהוה אל-היכם: לחמא לא אכלתונ. ותמר תרת ועתיק לא שתיתון. בדיל דתדרון.

اري. אני כי אלהכון;

(מפטיר) ו' התבאו אל-המקום הזה ויצא סיכון מלך-חשבון ועוג מלך-הבשן לקראתנו למלך חמה ונכדים: ואתיתון לאתרא הרין. ונפק סיכון מלבא דחשבון. ועוג מלבא דמתנן לקומתנא. לאגחא קרבא ומיחננו: ז' וגח' אתה-ארצם ונתקנה לנחלה לרואובני ולגדי ולחזי שבט המנשי: וניסבנא ית ארעה. ויהבנה לאחסנא. לשבט ראיון ולשבט גד. ולפלגות שבטה דמנשה: ח' ושמרתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למן תשבילו את כל-אשר תעשוו: ותטרון. ית פתגמי קימה קדיז. ותעבורו יתהון.

בדיל דתצלחון. ית כל דתעבורו פ